

Orimattilan tähtihetket, tähdet ja tähdenlennot

Kun viimeistelyharjoitukset on tehty, on illalla aihetta mennä ajoissa nukkumaan. Kaikki voimat on valjastettava hyötykäyttöön. Orimattilan urheilukenttä on aamulla odottamassa kohtalokkaan päivän valkenemista. Kellojen lyödessä aamulla 08.45 on määrä olla kokoontuneena. Kymmenottelun ensimmäisen lajin, haasteellisen 100 metrin juoksun ensimmäisen lähdön on määrä startata klo 09.00. Ajoreitti vielä sikeää untaan uinuvasta pääkaupungista Lahden tielle oli hallussa sen jälkeen, kun erästä Orivedelle menossa ollut oli joukolla opastettu kisatapahtuman oikeista koordinaateista. Se olisi siis Orimattila. Silti uroshevospaikkakuntia molemmat.

Kovin nuori on Orimattilan kaupunki, Etelä-Suomen läänin maantieteellinen ylpeä keskipiste. Pääkaupungista suuntautuu vakaa autojono kohden urheilun paikallista pyhättöä, historiallisen Suojeluskuntatalon kupeeseen raivattua. Autojen sisällä istuu treenattua urheiluliittia Helsingin tunnetusta Oltermannin pingis-klubista. Ratissa ovat yleensä miehet. Kartanlukijoina toimivat heidän naisensa. Ohjeet ovat selkeät kuin alaikäisille tehty. Eikä aiheetta, onhan kyseessä ikämiessarja. *Käännyt siitä ja siitä ensin oikealle, kiertelet liikenteen jakajaa niin ja niin monta kierrosta, ajat Lahden suuntaan niin ja monta metriä, käännyt siitä sitten oikealle siitä toisesta liikenteen jakajasta, ajat 200 m ja käännyt vasemmalle.* Tässä vaiheessa tuli ensimmäinen ongelma. Etäisyyden olleessa liikenteen jakajasta 195 m, autot ajavat ohitse. U-käännöksen jälkeen ollaan taas reitillä. Ylhäällä on vesitorni, varma maa-merkki. Autot ajavat sievästi rinnakkain uskomattoman suurelle parkkipaikalle. Ohjelmassa on halauksia, kädenpuristuksia, kuulumisten kuulemista. Timpalla on loma pitämättä, Pike kaatunut pyörällään, Lasse pitänyt pitkää lomaa jne. Suomalaisen tosi juttuja. Laatuvaraa.

Kesän kuulumisten kuuleminen vie sen verran aikaa, että kilpailu päätetään aloittaa suoraan 100 metrin juoksulla ilman 10-otteluvaihetta, lipun nostoa ja soittoa. Vahvistettakoon siten se tieto, että soihdun saapumatta jääminen ei johtunut doping-epäilystä. Ilma on syksyisen kolea, vaikka ollaan vasta elokuun puolessa välissä. Illalla Lassen järvellä ilmenee, että Jaakkokin on kivensä kanssa myöhässä. Sekaisin ovat olleet taivaiden kirjat. Ajanottokelloja on 4 kappaletta. Toimitsijoina toimivat Timpka ja Olavi. Heidän vastuunsa onkin mittava. Heidä tarvitaan lähettäjänä, mittaaajana, kirjurina, järjestyksenpitäjänä ja tulevaisuudessa ilmeisesti lisääntyvässä määrin opastajana, kun osanottajien näkökyky yhä heikkenee. Sääntökysymykset ratkaisee Timpka sääntövaliokunnan puheenjohtajan horjumattomalla auktoriteetilla, jota ei kukaan ole koskaan kyseenalaistanut.

Artturin kuulussa maineikkaan Veikko Artmanin sukuun hänellä nähdään olevan suhteellinen etu lähettäjän vaativassa tehtävässä. Artturi astuukin setänsä maineikkaisiin saappaisiin ensimmäisen 100 metrin juoksun startatessa. Kipeästi kurkusta johtuen lähtö kuitenkin epäonnistuu ja Timpka rientää kehään. Timpan metodi on toki jo vuosia hioutunut sekini: lähdön koittaessa hän nostaa kaksi kättään sivuille ja lyö ne ylhäällä yhteen. Kipeytynyt vasen olkapää ei saa olla esteenä

tehtävän suoritukselle. Pyssy ei hänellekään kuitenkaan ole rohjetta antaa. Maa-lisuoran päässä ajanottajat yrittävät tiirata digitaalisia kellojaan. Runtas osanottajakaarti koostuu kolmesta sukupolvesta. Jos VV on ensimmäinen isoisä, Ristosta on hyvänä kakkosena tullut toinen sellainen ja Liisasta isoäiti. Heidän saavutuksensa nauttivat arvostusta kaikkien keskuudessa, sillä Suomi tarvitsee kipeästi uusia veronmaksajia. Riston ja Liisan edustamaa dynastiaa kasvattajien kansallisten tarpeiden ohella itsekkäämmästäkin syystä: tulevissa 10-otteluissa dynastia pyrkii kahmimaan yhä suuremman osan jaettavana olevista huippupalkinnoista. Dynastian nykyinen menestys jo tukee sitä evoluutioteorian näkemystä, että parhaiten pärjäävät geenit rikastuvat populaatiossa ja kasvattavat etumatkaa suhteessa kilpaileviin geenistöihin. Pingisklubin 10-ottelun historia näin verifioi tämän darwinistisen teorian implikaatiot. Perhesuunnittelu kannattaa.

Paitsi monisukupolviset, kilpailut ovat myös kansainväliset. Mukaan ovat ilmoittautuneet sekä huippukuntoon viritetty puolalaisvahvistus Tadek että Nepal

kuningaskuntaa edustava Arun. Jälkimmäinen on Aasian valioita, jonka tiedetään harjoitelleen kisoja varten vähäpöppöisissä korkean paikan harjoitteluolosuhteissa. Hänen rauhallinen ulkomuotonsa kätkee sisälleen ilmeisen uhan aikaisempia 10-otteluita hallinneiden näkökulmasta. Kotimaista rintamaa on tästäkin syystä kutsuttu vahvistamaan paitsi paikallisen järjestelytoimikunnan puheenjohtaja Martti ja hänen parhaassa iskukyvyssä olevat Jussi- ja Jari-merkkiset nuorukaiset myös Ilkka. Ilkan maratonaaristausta ja heittokaaret tuovat upean mausteen kisaan kierrosten ollessa kuumimmillaan.

Kymmenottelun säännöissä on päädytty noudattamaan ns. ikäkorjattua taulukkoa. Vaikka osanottajien keski-ikä ei vielä ole edes 60 vuotta ja mediaanikin jää selkeästi vasta 55-58 vuosien väliin, oli silti tuotu ennen kisoja sääntövaliokunnan käsittelyyn ehdotus, jonka mukaan joissain heittolajeissa (kuula, keihäs, kiekko) kilpailu toteutetaan nuorten ja ikäihmisten välillä. Oli ehdotettu toinenkin muutos. Koska kaikki eivät voi olla kamppailemassa lajivoitosta, heidän kilpailukannustimensa vahvistamiseksi pistetaulukoihin oli ehdotettu muutettavaksi siten, että pisteitä saisi jo sellaisista suorituksista, jotka osoittavat hyvää kilpailuhenkeä, vaikka eivät lajivoittoon tähtäisikään. Tämä koskisi ns. hyppylajeja, korkeushyppyä, seiväshyppyä ja pituushyppyä. Juoksuissa sen sijaan matkaa ei toistaiseksi ehdotettu lyhennettäväksi. Näin tämä optio on varattu alustavasti tulevaisuudessa sisään ajettavaan rollaattorisarjaan. Satanen, 400 m ja 1500 m juostaisiin siten täysimittaisilla radoilla ja matkat tuntuisivat itse asiassa lyhyiltä niiden kolmen mukana olevan masokistin taholla, jotka nauttivat vuosittain useinkin maratonin tarjoamasta hekumasta. Masokistisia piirteitä löytyy toki tulostaulukon hänniltäkin, minkä toteamiseksi riittää katsella vaikkapa vain VV:n, Askon tai Riston itseruuskintaa hikisen loppusuoran avauduttua. Aitajuoksussa on tosin jo aikaisempina vuosina sovittu käytettävän naisten aitoja jo esteetisistäkin syistä johtuen.

Naisten sataselle ilmoittautuu liuta kaunottaria: Raisa, Tuula, Pike, Sirpa ja Liisa. Juoksu pääsee jo todetusta syystä alkamaan ikään kuin varkein. Artturin kurkku pettää. Ajanottajat eivät siis ole valmiina, mikä paljastuu loppukirin aikana. Maalia jo lähestyttäessä Tuulan toinen lahje putoaa nilkkaan. Hänen virtaviivaiset ulkoiluhousunsa ovat nk. jatkettavaa mallia. Lahkeiden osa-alueet pysyvät hyvinkin yhdessä normaalikävelyn ollessa kyseessä. Juoksemista lahje ei kuitenkaan kestä iltajuoksusta puhumattakaan. Kirivaiheen aikana Tuulan meno jäähmettyy ja hän menettää rintojen mitalla tavoittelemansa sijoituksen hänen housujensa toisen lahkeen roikkuessa polven alapuolella. Koska lahkeellinen jalka tulee hänellä kuitenkin ensimmäisenä maaliin, ajanottaja ottaa siitä ajan. Osalle ajanottotoimitsijoilta ajanotto oli unohtunut siitä luontevasta syystä, että he eivät olleet kuulleet lähettäjä, joskin maalipaikalla spekuloidaan myös ajanottajien näkökyvyllä. Joku ehättää siksi kommentoita: "Eiköhän ensi vuonna palkata toimihenkilöitä, jotka edes näkevät jotain". Kahdella kellolla saadaan kuitenkin aikoja, luultavasti kahdelle parhaalle ja muiden suoritus arvioidaan niiden perusteella.

On nuorten naisten vuoro. Lasten hoito delegoidaan heidän suorituksensa ajaksi miehille. Elämme tasa-arvoisessa yhteiskunnassa. Ansku, Päivi ja Anne tulevat huohottaen maaliin ja pääsevät kuta kuinkin samaan aikahaitariin, kuin enemmän elämäkokemusta omaavat edellisen erän sprinterit. Nuorten miesten sarjassa on mukana peräti 7 juoksijaa, jotka joudutaan pilkkomaan kahteen erään. Aamu on edelleen kolea. Verryttelyt ovat heiltä jääneet vähiin. Niin kärsimättömiä ovat nuoret. Niin korkea on heidän diskonttokorkonsa. Ylilatautuminen kostautuu. Ensimmäisessä erässä juoksevista kaksi nuorista revähdyttää jalkansa. Haa-veet 10-ottelun kunniakaasta voitosta on vuodeksi heidän osaltaan haudattava. Vanhempien ikäluokkien mahdollisuudet tosin samalla vahvistuvat. Kyseessä on nollasummapeli. Revanssihenki jää nuorilta elämään. Seuraavan erän juoksijat ovat varovaisempia eikä uusia revähdyksiä tule. Parhaat ajan saa komeavartaloinen Hessu. Lieko hankkinut kuntonsa juoksemalla tyttöjä pakoon!

Tunnelma tiivistyy. Vuorossa nimittäin on miesten sarjan ensimmäinen aalto, joka laineiden lailla on pyyhkäisevä ylitse Orimattilan tartanin. Esteettisistä syistä Risto ja Asko haluavat kuitenkin samaan erään: on mukavampi tulla yhtä aikaa maaliin. VV liittyy seuraan kuin varkein ja samasta esteettisestä syystä. Timpalta lähetys käy jo rutiinilla: "Paikoillanne, valmiina, hep". Pian lähdön jälkeen VV:n lippalakki on putoamassa, mutta tämä ratkaisee ongelman juoksemalla maaliin lakki kädessä. Kaikki juoksijat pysyvät omilla radoillaan, mikä helpottaa sääntövakiokunnan seuraavan kokouksen pöytäkirjan laatimista. He tulevat hammasaltaan irtavasti maaliin. Tuuletukset ovat minimaaliset. Esteettisen sarjan ajat ovat kohtuulliset eikä hygieniakaan pahemmin koleassa aamusäässä pääse pettämään.

Kuuma sarja on alkamassa. Aurinko kunnioittaa tapahtumaa tulemalla pilven takaa sekin kurkistaen seuraamaan kuuman erän juoksua. Lasse, Vesku, Artturi ja Tadek asetautuvat rinnakkain lähtökuoppiin. Liisa sanoo ottavansa ajan punapökyiseltä. Risto taas aikoo ottaa reunimmaiselta, jonka kasvoja ei kuitenkaan näe tarkkaan. Kaksi muutaakin saavat pian ajanottajan. Orimattilan urheilukenttä hiljenee, lämpötila nousee kiehuvaan kattilassa.

Vihdoin Timpan jo harjaantuneet kädet lyövät yhteen ja hänen jännittynyt äänensä antaa lähtöluvan huippuunsa viritetyille urheilijoille. Nämä ampaisevat liikkeelle kuin pantterit Afrikan arolla. Maalissa kuullaan heti lähdön jälkeen lausunto, jonka mukaan punahousuinen varasti. Miehiä ei kuitenkaan voi kutsua takaisin. Pitkä päivä on edessä, eikä voimia voi pikkuasioiden tähden verottaa. Ajatus tuntuu olevan, että ajanottavat sopivat juoksun jälkeen, paljonko

varaslähdöstä verottavat. Hetkessä on kuuman sarjan kiihdytysvaihe ohitse. Miesten ryhti nousee himpun verran ja koko komeudessaan ryhdikäs rintama ryntää tanner tömisten kohden maaliviivaa. Siinä on suomalaisen miehen fyysistä kauneutta koreimmillaan, sisäistä tyyneyttä tuhdimmillaan ja maskuliinista määrätietoisuutta mahtavimmillaan. Eriväriset tukat hulmuavat Veskun vaaleasta Tadekin tummempaan. Lassen katse on pelottavan määrätietoinen ja Artturin tekstiilit kykenevät vain vaivoin peittämään hänen treenatun vartalon ja jänteveyden. Komea on suomalaisen miesrivistön sen syökyessä kohden maalia kuin talvisodan valkoiset sankarit päin vihollisen juoksuhaudaa. Jalat vilistävät, pää on hienoisessa takakenossa, mies taistelee miestä vastaan, piikkarien piikit purevat tartanin pintaa Orimattilan aamussa. Artturi johtaa 98 metriä ja Lasse vain kaksi viimeistä. Miten voi olla oikein, että noin vähän aikaa johtanut voittaa eikä se, joka on kauemmin johtanut? Olisiko sääntövakiokunnan aihetta taas kokoontua?

Kuuma sarja on ohitse yhtä nopeasti kuin alkoi. Hengitys alkaa tasaantua, toivottavasti myös lukijalla. Ajanottajat ovat amatöörejä ja alkaa neuvottelu julistettavista ajoista. Kelloista valitaan ne, jotka ovat konsistentteja maaliintulon järjestyksen kanssa, mikä edellyttää parista sekunnin osasta sopimista. Neuvottelu päättyy. Jollekin tuli kuulemma aivan oikea aika. Olavi kirjaa ajanottajien neuvottelutukokset kirjanpitoonsa ja myhäilee tyytyväisenä. On aihettakin. Yksi laji on viety kunnialla loppuun. Järjestelyt pelaavat kuin morsian. Olavi on suoritusmerkintöjen suunnittelijana ja pistelaskun toteuttajana korvaamaton. Hänen vastuullaan on erotella jyvät akanoista. Niin monen kunnia ja maine on tänään kiinni siitä, miten Olavi merkinnät papereihinsa vie ja minkälaiset käskyt hän lataa kannettavaan tietokoneeseen, johon on Masan kanssa ohjelmoitu pistelaskun vaativa algebra ja sen muuntaminen voitoiksi ja tappioiksi, riemuiksi ja pettymyksiksi, iloiksi ja suruksiksi, inhimillisiksi tragedioiksi ja komedioiksi.

On Olavi näistä syistä niin paljon haltija. Hän on tehnyt tällä kertaa itsensä poikkeuksellisen salamyhkäiseksi. Hän on kätkenyt päänsä lieriseen hattuun, joka vain vaivoin paljastaa, mitä kaikkea hänen kätkeytyssä sisimässään liikkuu. Intimiteettinsä varmistamiseksi, yksityisyytensä suojaamiseksi ja työrauhan saamiseksi hän on myös suojannut silmänsä tummennetuilla aurinkolaseilla. Niissä on mafiamaista jyhkeää voimaa, salaperäisyyttä, salaisuuksia vartijan juma-

allista hartautta. Hänen pistelaskus-
saan paljastuu kohtalon käden lahjomat-
ton tuomio ja viilto. Jos pisteiden saami-
sessa on oleellista, että on Olavin kans-
sa hyvissä väleissä, sama ei koskee
yhtään vähempää illalla tapahtuvaa
palkintojen jakoa. Niitä jaetaan tosin
kahdelta luukulta, Timpan luukulta ja
Olavin luukulta. Heidän keskinäinen
kartellinsa hinnoittelee ja arvottaa osan-
ottajat ja kukin saa noteerauksen ihmis-
arvostaan palkintojen arvon ja määrän
perusteella, joilla tosin on myös signa-
lointifunktio, välittävähän ne objektiivis-
ta informaatiota siitä, kenen kannattaa
hakeutua seuraavien olympialaisten
harjoituskursseille, kenen harkita tyyty-
mistä katsomopaikkaan.

Niin monikäyttöinen toimitsija kuin sään-
tövaliokunnan puheenjohtaja Timppa
onkin, hänen talveilla hiihtomäessä kaa-
tumisen johdosta protestoiva vasen
olkapänsä ei kestä pituushypyn alastu-
lopaikan manuaalista tasoitusta. Kun
Orimattilan nuori kaupunki ei ole sitä
vielä ehtinyt koneellistaa, tasoitusvastuu
siirretään tilapäisille toimitsijoille, jotka
osallistuvat vuorollaan pituushyppyyn.
Ei ole jälki yhtä tasainen kuin olisi se
Timpan tekemänä, mutta siihen on kil-
pailijoiden nyt tyytyminen.

Vauhdinotto paikalla on pian lämmittele-
viä nuorukaisia hyppyasuunsa sonnus-
tautuneina. Heistä heijastuu pian kärsi-
mättömyys. On tunne, että nyt irtoaisi.
Ei voida antaa hyppylupaa. Olavilla on
muuta vastuita hoidettavanaan. Hyppy-
suoritukset joutuvat odottamaan. Timp-
pakin joutuu antamaan harvinaisen lau-
sunnon (tarkka lainaus):

“Simultaanitoiminnot eivät pelaa”. Pian
selviää syy. Olavi on joutunut laskenta-
tehtävään. Hän joutuu tosin sanoen
laskemaan paikallista ravintolaa varten
lounaalle lähtevien lukumäärän riittävän
ravintolatilatila varaamiseksi Orimattilan
tyypillisesti ylibuukatusta ravintolakapa-
siteetista. Extra tulista kebabbia tilataan
kuudelle, muut ottavat regulaarin ja yh-
delle tilataan feta-salaattia.

Ennen ensimmäistä hyppyä aina valpas
Timppa kuitenkin kiinnittää kotkan kat-
seellaan huomionsa siihen, että ponnis-
tuslankussa kaikki ei ole kohdallaan.
Sillä on oikea valkovärinsä, mutta pon-
nistuksen tarkka sallittu sijainti on epä-
selvä. Sääntövaliokunnan pitkäaikaise-
na puheenjohtajana hän ottaa vastuun
ratkaisuehdotuksen formuloinnista.
“Sovitaanko, että koko valkoinen lankku
on sallittu ponnistusalue?”, hän kysyy.
Kukaan ei vie asiaa vetoomustuomiois-
tuimeen. Hypyt voivat alkaa. Orimattilan
aurinko kurkistaa välillä sadepilvien
seasta, jotka kiertävät stadionin. Joku
lausuu: “Kannattaa tulla kahdella jalalla alas”. Huomio on
tosi terävä. Naisten sarjalaiset ovat lähteneet taidenäytte-
lyyn. Nuoret naiset ovat jääneet ja avaavat hypyt. Ansku
kohahduttaa katsomoa ja alussa. Toinen jalka tosin jättää
mutta hypyn päälle kuorrutuksena irtoava nauru on vapaut-

tava. Sanoo, että askel ei sopinut ja saa
näin ainakin miespuolisten katsojien myötä-
tunnon puolelleen. Kilpasiskot sen sijaan
vaikenevat eikä ikämäärä ota selvää, mitä
niiden salatussa sisimmässään liikkuu. Päivi
ja Anne hyppäävät hekin ja saavat loistotu-
lokset, noin kaksi ja puolimetrisen. Kohah-
duttaa vuorollaan myös Janne hypätessään
revähtäneellä jalallaan yli 5-metrisen voitto-
tuloksen. Tulos on niin upea, että sillä olisi
 pärjännyt jopa ikämiesten sarjassa.
“Ambulanssikuljetus terveyskeskukseen”,
kuuluu jonkun ehdotus, mutta Janne kieltäy-
tyy urheasti kunniaa. Kuulutusissa on
vahva ylikansallinen sävy. Olavin ääni soin-
nukas ääni lausuu: “After Jussi, Tadek”.

Voi sitä tyylien monikulttuurisuutta. Yleensä
vasemmalla ne ponnistavat, ihmisen vah-
vemmalli. Sitten vartalo kohden yläilmoja,
jalat eteen tai kippuraan ja puolilympyrän
kaarelle ominaisella lentoradalla kohden
alastuloa. Joskus pylyy ehtii hipaista sen
tasoitettua pintaa, toisinaan lenkkarit osuvat
siihen ensimmäiseksi. Osa kaatuu kyljelleen,
osa eteenpäin. Osa jää hetkeksi istumaan
pakaroilleen, jotka ovat suloisesti vajonneet
pehmeän maaäidin pintaan. Sitten on vuo-
rossa pylyyn tarttuneen maa-aineksen pois
silittäminen lahjomattoman mittamiehen jo
rynnätessä alastulopaikalle. Lankulla olevak-
si mitanlukijaksi on pyritty valitsemaan toi-
mitsija, jonka näkökyky on kohtuullinen. On
kyseessä tehtävä, jossa sentitkin voivat rat-
kaista ihmiskohtaloita. Kirjoittamaton sääntö
on, että yliastutukset diskataan armotta.
Moista ahdasmielisyyttä tiedusteltaessa
mittamieheltä saa lausunnon, että näissä
kisoissa mittamiehillä on nollatoleranssi.
Epäselvissä tapauksissa oikeus tosin on
tuleva uhrin – hyppääjän – puolelle ja mitta-
us sallitaan.

Kesken kisan kansallisen lentoyhtiön mat-
kustajakone tekee ylilennon. Ei malttanut
työvuorossa ollut Kille jättää kurkistamatta,
miten kisat ovat alkaneet, kuuluu tulkinta.
Artturin irvistys ennen ponnistusta on ilmei-
sesti välttämätön eikä siitä yleisempää hait-
taakaan ole. Ei kukaan muukaan hymyile
hypätessään. Päivillä tekstiilit joutuvat veny-
tykseen pituudessa hänen loikatessaan.
Hessun pylyssä lukee “Invest LTD” hänen
venyttäessään 460 cm, mikä on hyvän in-
vestoinnin tulos. Hessun jälkeen Kimmo jo
on valmistautunut ja nokittaa monet ikämie-
het. Heistä Asko saa 9 cm:n rökälevoiton
Ristosta. Jalkansa vammauttanut Make saa
häikäisevän 236 cm hypyn, minkä arvoa
korostaa se, että se syntyy yhdellä jalalla.
Jussin 462 cm on osoitus nuorukaisen sin-
nikkyydestä matkalla kohden huippukuntoa,
joka ilmeisesti on tähdätty seuraaviin olyn-
piakisoihin. Puolalaista 10-ottelukaartia
edustava Tadek joutuukin näiden nuorten
suomalaisten puristuksissa niin koville, että
antaa dramaattisen lausunnon: “I will now
risk everything. Everything”. Hänen vauhtiin-
sa on ladattu kaikki voima, kaikki unelmat, kaikki toiveet.
Hetkeksi sysää hän muun maailman tietoisuudestaan tuijot-
taessaan lankkua, kuin olisi se noiduttu. Hengitys tiheenee,
silmät menevät tihrulle, vartalo kallistuu taaksepäin. Vauh-

din otto alkaa. Samassa puolalaisen askeleet alkavat kipittää kuin Singer. Lankku lähestyy. Yliastuttu. Ylilatautuminen on joutanut harmilliseen takaiskuun, eikä loikka-kan olisi ollut edellä mainittujen suomalaisten tasoa. Tadek paikkaa viimeisellään ja myös Arun onnistuu kukistamaan kuumaa sarjaa lukuun ottamatta monet suomalaiset, joista Martti pääsee hänen tulostaan lähimmäksi. VV kysyy, saako lainata toisen askelmerkkejä, kun itse ei ehtinyt mittaamaan. Lupa annetaan ja pian VV on vauhdissa. Lakki on toisessa kädessä vauhdin ajan, jotta siihen ei tarvitse vauhdin aikana puuttua. VV saa myös suhteellisen korkeat tyyli pisteet, kun illalla tutkitaan digikameran kuvia Lassen mökillä.

Mittaustehtävässä vaaditaan toimitsijoilta erityistä tarkkaavaisuutta. Viimeisen kierroksen jo edettyä puoliväliin mittamies ilmoittaa punahousuiselle 1 metriä liikaa. Muuhun tulossarjaan sopimaton VV on vauhdissa huomataan. Mittamiehet ovat lahjomattomia, vaikka heidän näkönsä ei olekaan enää paras mahdollinen. Taivaalla kentän yläpuolella vaanii viisi haukkaa. Saalinaan ne kisassa mukana olevia pitävät mutta epäroivät, josko sittenkään kohtalo heidän puolelleen asettuva olisi. Pian taivaalla on muutakin: pelastuskopteri Meriheli lienee saanut viestin revähdyksistä ja tekee näyttävän ylilennon sekini. Pettyneenä se kuitenkin poistuu paikalta: nuoret ovat päättäneet jatkaa kisaa vaikka rampana.

Toimitsijoiden esimies, Timppa on empaattisuudellaan koskettava. "Onneksi pituushyppä on vain kolme kierrosta. Ei ne enempää jaksaisi". Kovilla ovat tasoittajakin. Säälistä heidän fyysisesti rasittavan työnsä johdosta VV jättää viimeisen hypyn väliin. Siinä on tasoittamista, kuin jokainen uudistettujen sääntöjen johdosta parhaansa yrittää.

Kuulantyönnössä ovat kovat piipussa. Osanottajia ilahduttaa sääntövaliokunnan päätös siirtymisestä ikämiesvälineisiin, mikä kuulassa tarkoittaa nuorisokuulaa. Kun sen tiedetään olevan 5 kg painoinen, Artturi on epäluuloinen ja sanoo, että nyt tarvittaisiin vaakaa. Onneksi sääntövaliokunta on pian paikalla ja Timppa selvittää välineongelman hetkessä: "Ruostunut kuula on miehillä ja puhdas naisilla". Näin sääntövaliokunta on taas puhunut ja kaikki ovat tyytyväisiä, vaikka kirjuri kuulikin lausunnon juuri päinvastaisena. Naisten ei tarvitse vetää käteensä hanskoja. Ennen kuin kilpailu kuitenkaan pääsee alkamaan,

Timppa vaatii, että jokainen työntää harjoitus-työnnön sen estämiseksi, että käsi ei kilpailussa revähdä. Sen hän

jättää arvioimatta, voiko se revähtää harjoitus-työnnössä.

Kilpailun kuluessa osoittautuu, että kuula yleensä lentää jonkin verran pidemmälle kuin on kunkin pituustulos. Nuorilla 10 metrin kaaret eivät ole harvinaisia. Hessulta tulee niin pitkä työntö, että mitta hädän tuskin riittää ja sitä on kelasta vetäminen lisää. Vesku osoittelee sitä, että tulokset eivät ole vertailukelpoisia edellisen vuoden tuloksiin, koska kuulan painoa on muutettu. Mutta ymmärtää Veskukin, että elämässä ei kaikkea voi saada. Artturi on tyytyväinen kevyemmällä välineellä saatuihin tuloksiin eikä Lassekaan laita hanttiin. Kuulan työntö on laji, johon myös Timppa vihdoin voi osallistua. Timppa sanoo, että lääkäri ei sitä ole häneltä kieltänyt mutta jatkaa, että ei hän ollut sitä lääkäriä tosin kysynytään. Timpan vauhdinotto olisi taiteellisesti vaikutukseltaan pisteiden arvoinen mutta suoritus ei ole hyväksyttävä, koska Timppa ei pysy renkaassa. Lassen mukaan kymppikerhoon tarvittaisiin lisää väkeä. Vesku ilmoittautuu, mutta saa aikaan vain 6.5 metrisen. On se pidempi kuin VV:llä. Vesku ilmeisesti säästää kättään kohta alkavalle sorsanmetsästykselle. Kymppikerhoon Hessun ja Kimmon seuraan pääsee ikämiehistä vain Ilkka ja juniori-ikä mies Tadek. Monissa rooleissa toimiva Olavi myös nousee kehään. Väki hiljenee. Hänen yllään on sinivalkoinen argentiinalaispaita. Ei lue siinä enää Batistuta. Esteettinen vaikutelma on kuitenkin samaa huimaa tasoa. Mieheessä on mustan aron maan tulisuutta. Hän ottaa pyöreän kuulan hellään syleilyynsä, katsoo sitä keskittyneesti ja silittää sen kuulasta pintaa ikään kuin sen varmistamiseksi, että se todella on ympäri pyöreä. Vaatimaton sylkäisy sen liukkaaseen pintaan, siirto karhumaiseen oikeaan käteen, astuminen renkaaseen, oikean jalan vieminen kiinni sen pyöreään takareunaan ja kuula lähtee. Pitkälle menee yli 8 metriä ja huuto on päivän paras. Tyyli pisteitä jakava Timppa ilmoittaa, että Olavin työntö oli kuin viimeistä huutoa. Mies horjuu ympyrässä, kädet heiluvat Argentiinan väreissä kuin Merihelin siivekkeet mutta mies pysyy kehässä. Maratoonari vaikenavat. Toisellaan Olavi vielä parantaa ja jää kymppikerhosta vain 3 cm:n päähän, mikä johtuu ainoastaan mittamiesten sosiaalisen vastuun rajallisuudesta.

Nuorten naisten sarjassa Ansku kohahduttaa eivätkä Päivi ja Annekaan jää pisteittä. Kilpailun tiivistyessä naiskatsojat yrittävät hallita jännitystään puhaltamalla kolmannen sukupolven tuotuilleen saippuakuplia, joiden perässä nämä yrittävät kontata tai juosta. Vesku ilmoittaa kaukonäkönsä alkaneen parantua, vaikka lähelle ei

enää niin hyvin näekään. Tuula ei ole kuulemassa tätä lausuntoa. Jussilla on ehdottomasti paras vasuri, tosin se on ainoa. Ilkka työntää aivan sektorin rajalle, mutta saa silti mitattavan. Toiseen työntönsä jo astuu Timppa. Ilme on määrätietoinen. Ensimmäinen

oli arasteleva, kun olkapäiden kestävyys ei voinut tietää, ei ollut lääkäri sitä arvioinut. Timppa tehostaa työntöään pitämällä tällä kertaa silmälasit päässään. Kuula osuu sektoriin. Ilmeisesti lasit auttavat. Työntö on hyväksyttävä ja pidempi kuin VV:llä, joka on Timpan pahin uhkaaja. Olavi on siirtynyt välillä kuulan palauttajaksi. Olavin ensimmäinen palautus tulee pitkänä, porukka hiljenee. Koska kehenkään ei kuitenkaan osu, kisat voivat jatkua. Kisavakuutuksia ei oltu hankittu. Osallistujat ovat varsin kehityskelpoisia ja oppivia. Työntäjien tekniikka kehitty kolmen kierroksen aikana merkittävästi. Tämä näkyy siinä, että pituuksin tulee lisää 30-40 cm.

Korskeushyppy on laji, jossa tyylien runsaus on silmiinpistävää. Timppaan luotetaan riman korkeuden mittaamisessa, mutta sen lisäksi tämä osaa olla kannustava: "Korskeushypyssä saa helposti pisteitä. Kannattaa käydä vaikka astumassa riman yli". Kaikki vammautuneet, ts. jalkansa nyrjäyttäneet tai revähdyttäneet oitis seuraavat Timpan neuvoa ja Olavi kirjaa suorituksia. Kun vammautuneet ovat jääneet pois, useimmat niistä, jotka ponnistavat, selvittävät vielä 1 m korkeuden helposti. Annen tulos tosin jää 90 cm:iin. Syyllinen tähän löytyy oitis: se on toinen pakara, joka ei suostu nousemaan riman päälle. Risto pääsee jo riman ylle mutta putoaa sen päälle. Hän yrittää kehittää uutta tyyliä. Hän käytti aikanaan Someron kentällä otetussa ja paikallislehdessä julkaistussa valokuvassa tyyliä, jonka salat jäivät toimittajalta ymmärtämättä. Risto sanoo saaneensa lehtikuvasta trauman. Kilpailun edetessä hän tosin palaa tuttuun ja turvalliseen, koska Someron lehtikuvaaja ei nyt ole ehtinyt paikalle. Riston tulokseksi kuitenkin jää 90 cm. Sen etuna on, että se on selkeä tasaluku. Anskun ylityksessä näitisti 105 cm hän potkaisee omaan sormeen ja parahtaa. Olavin ylitys on kadehdittavan tyylikäs. Liekö salaa harjoitellut. Paparazit patjan takana häiritsevät ajoittain suorituksia. Lasse on tullut ikään, jossa korskeushypyn opiskelun voi aloittaa tosissaan. Hän hyppääkin kaikki korkeudet, mitä yleisesti ihmetellään. Lasse sanoo haluavansa harjoitella vasta oppimaansa floppia. Kauniilta, kovin kauniilta se vaikuttaakin. Riman jo ollessa korkeuksissa Lasse kuitenkin luottaa kierähdykseen ja saa näin kartutettua arvokkaita pisteitään. Rima nousee. Jollain tulee jo rimakauhua. Kilpailijat vaativat mittaustarkistusta. Timppa suostuu tähän. Osoittautuu, että rima on ollut 3 cm korkeammalla, kuin on luultu. Riston silmä kirkastuu. Hänen pudotus 1 m:stä oli siis johtunut siitä tosiasiasta, että rima oli ollut 103 cm:ssä. Samassa alkaa sataa vettä. Vahdinottopaikka tulee liukkaaksi. Tadek liukastuu pahanpäiväisesti yrittäessään Puolan ennätystä. Kengänpohjat ovat kuluneet ankarasta valmentautumi-

sesta johtuen. Ne eivät pidä liukkaalla. Nähtyään nuoremman kaatumisen VV arvioi riskit uudestaan ja tyyty tulokseen, joka on 5 cm vähemmän, kuin edellisen kesän tulos. Aurinko tulee taas näkyviin. Ansku ja Päivi ylittävät 120 cm. Nuorten miesten hyppy ovat kuin tietokoneanimaatioita. Hessu pomppii 165 cm, Janne 170 cm voittaen ja

Jussi ylittää 155 cm. Kaikkien maiden hyppääjät: vaviskaa. Ei juhli Ruotsikaan enää seuraavissa kisoissa.

Ennen lounasta juostaan 400 metriä useassa erässä, koska ajanottokelloja on vain 4 kpl. Kaunista on katsella juoksevaa kansaa. On kuuman erän vuoro. Lähettäjä huutaa: "Paikoillenne". "Älä vielä lähetä, kun Lasse ei ole paikoillaan", joku ehtii huutaa väliin. "Siksihän minä käskin sen paikoilleen", vastaa lähettäjä kuitaten pulinat. Kädet lyövät yhteen pään päällä. Jussi voittaa kuuman erän, Hessu on toinen. Maratoonarien ajat alkavat 7:lla. Asko kukistaa niin VV:n kuin Ristonkin. On lounaan aika.

Lounaan jälkeen on edessä kilpailupäivän toinen puolisko. Valmistaudutaan siis 110 metrin aitoihin. Ne on asennettu naisten korkeuteen, mutta muutamille se on silti liikaa. He ilmoittavat luopuvansa pisteistä suosiolla. Kaikki ymmärtävät tämän olevan taktinen veto ja heidän satsaavan toisinaan seuraaviin lajeihin, joita on vielä jäljellä. Kyse on uhkapelistä, jossa voi voittaa tai hävitä. Keskittyminen omiin vahvuuksiin lajeihin voi silti olla taktiselta kannalta kypsää. Itse kilpailussa ei onneksi tapahdu mitään radikaalia. Edes yhtään aikaa ei kaadu. Tanner tömisee, kun juoksijoiden rintama ryntää kohden puolustuskyvyttömiä aitoja. Näiden hätä on kuitenkin ennenaikainen. Yhtään heistä ei kaadeta, kukaan heistä ei saa kylkeensä. Kovin ovat he tyytyväisiä juoksun päätyttyä, kaikki ylväinä pystyssä kuin entisellä miehellä. Ajanottajat saavat venyvän aikahaitarin. Janne on nopeakintuisin juosten 17.9 sekunnin lukemaan. Ristokin pääsee runsaasti alle minuutin. Hänelle mitataan 43 sekuntia, tarkka.

Kiekonheitto pitää sisällään dramatiikkaa. Onneksi suoja-verkko on viritetty. Yleensä kiekkoa heilutellaan edes takaisin niin kuin on nähty televisiossa tehtävän ja sitten se heitetään. Kilpailun jo edettyä pitkälle Tadek selittää, että kiekon kuuluisi kiertää vastaisesti heittäjän käden liikkeen kanssa, siis myötäpäivään. Tähän ei ole kiinnitetty huomiota, mutta se voidaan ottaa työn alle seuraavana kesänä. Kiekon lentoryhti on myös yksilökohtainen. Kenellä se lentää pystyssä, kenellä kallellaan. Vain yksi heitto lentää ra-justi turvaverkkoon. Naiset tulevat taidenäyttelystä ja tietenkin poikki heittosektorin, kunnes heidät turvallisuuden nimissä pysäytetään. Alkaa sataa tosi kovasti. Vettä tulee taivaan täydeltä ja Artturi aivastaa. "The first victim of the weather", Nepalilaisvähistö toteaa empaattisesti. Tuuli yltyy ja vie sateenvarjoa pitkin kentän pintaa. Vaativaa on toimitsijakaksikon vastuullinen rooli eikä isä ei saa mitata tyttänsä kiekkoakaarta. Naapurikentällä on ravit menossa. Tuuli tuo aika ajoin kuuluttajan selostusta. On Hessun vuoro. Kiekko nousee kohden korkeuksia ja uppoaa kenttään. Melkein lapiota vaatii sen esiin kaivaminen. Myös Asko heittää upean ja korkean kaaren. Joku huomaa, että se oli naisten kiekko. Heitto joudutaan uusimaan. Askon tulos putoaa miesten lukemiin.

Vuorossa on seiväshyppy. Ilma on kaunis kuin morsiamen nuorempi sisko. Sukupolvittaiset kerrostumat näkyvät tyyliissä. Pentti Nikulan sukupolvi oppi tekniikan Oskarin korkeuksena. Nykynuorille se on vieraampi. Tyylien runsaus on kuitenkin osoitus poikien luovuudesta. Janne yhdistää seipään ja floppauksen. Se on uskomaton yhdistelmä eikä terveyskeskukseen onneksi tule vielääkään asiaa. Tosin yksi hyppy kallistuu vahvasti vasemmalle. Vasen teline on vaarassa vioittua, kun Janne lentää täysillä aivan sen vierestä. Niin peräti vaarallista on vasemmistolaisuus seipäässäkin, jos äärimmäisyyksiin mennään. Lasikuidut taipuvat. Riman päälle tullaan, välillä rima tulee päälle. Isoisien sarjassa esiintyy kaksi hyppääjää, Risto ja VV. Kummaltakaan ei katkea jalka eivätkä arvokkaat jalokivetkään vahingoitu. Juhlat kotona voivat jatkua. Hessu ylittää eleettömän tyylikäästi 245 cm mutta lähellä on se kahdella ikämiehelläkin, Lassella ja VV:llä. Kysymys vain on siitä, sopivatko askeleet ja riittääkö tästä syystä vauhti. Laji on kovin herkkä. Kumpikin pudottavat hiuksen hienosti ja kumpikin ilmaisee jälkipeleissä olleensa varma vauhdinoton loppuvaiheessa, että ylitys tulee. Heidän arvionsa tekee uskottavaksi edellisen vuoden tulos, joka kummallakin oli 250 cm. Artturi ja Vesku jäivät vain vaaksan mitan alempaan tulokseen. Taso on ollut tosi kova ja rintama leveä.

Vielä on keihästä heitettävä ennen kuin päästään himoittuun loppujuoksuun. Mittamiehet jo asettuvat asemiin. Heille on elintärkeää säilyttää valppaus. Se on ikään kuin halvin henkivakuutus. Tyyliissä on nimittäin taas tarjolla. Keihään palauttajalla puolestaan on vastuu kanssakilpailijoiden hengestä. Vain yksi palautus on ylipitkä. Palauttajien toimenkuva muutetaan kuitenkin sen johdosta niin, että keihäs tuodaan takaisin. Sen ei katsota kilpailua juuri hidastavan. Vuoron perään astutaan vauhdinottoradalle. Miehet ja naiset sitä mukaa, kun Olavi huutaa nimiä. Aikansa kestää, ennen kuin ensimmäinen kaari rikkoo 20 metrin haamurajan. Se tapahtuu ensimmäisen kierroksen puolella välissä. "Se oli hyvä heitto", kuuluu jostain. Lasse on karannut tavoittamattomaan pistejohtoon. Veskun ja Artturin keskinäinen kisa on ollut päivän suuria jännitysnäytelmiä. Se on virittänyt päivän sävyä aamun alusta pitkälle iltapäivään. Milloin on Vesku ollut muutaman pisteen johdolla, milloin on Artturi taas ottanut mieluisan vetovastuun. Vasta keihäs tuo ratkaisun. Veskun vauhdinotossa ei totisesti ole kehumista eikä siitä tyylipisteitä jaettaisi. Mutta hän saa keihääseen sellaisen lingon, että Artturi nielaisee pari kertaa tyhjää. Ei enää ole mahdollisuuksia. Se on nyt selvä. Vesku on maratoonari eikä varmaan anna Artturille 1500 m:llä mahdollisuuksia. Ei ole ollut sillä tapana antaa. Yksi lehti 10-ottelun historiassa on kääntynyt. Artturin itseisarvo kuitenkin kestää karun todellisuuden. Ensi vuonna on nimittäin uusi kisa. Harjoituskauden pituutta vain on kasvatettava.

Jokaista heittoa kommentoidaan. Joidenkin sanotaan

heitävän keihästä kuin heittäisi tikkaa. Toisella heittokierroksella kuuluu Timpan ääni: "Olavi ota enemmän vauhtia". Jussin heitto osoittaa, että se on kateellisten puheita, etteikö keihäs lentäisi vasurillakin. Naisen vauhditon heitto kantaa 13.89 m ja revähtäneen miehen yli 20 m. Kaikista lajeista on

pisteitä pyrittävä haalimaan. Jollain on keihäässä vibra mukana. Vain harvalla löytyy putki. Askon keihään heittorata on legendaarinen klubin historiassa. Keihäs tulee maahan pystyyn perä edellä. Kaikki kolme heittoa menevät samaan putkeen. Melkein samaan reikään vielä. Mittauskelpoisia ne ovat. Mutta legenda on syntynyt. Uusi laji on syntynyt. Lopulta Timppa kehuu myös VV:n heittoa: "Siinä on jotain samaa kuin Askon heitossa". Sääntövaliokunta on puhunut. Teksti on painavaa. Kirjanpito täsmää kaikilla dimensioilla: kun Riston heitot lasketaan yhteen, saadaan Hessun heikoin. Lasse tekee itsestään varmaa ottelun voittajaa. On tehnyt sitä koko päivän. Systemaattisesti. Nyt se laittaa piikkarit jalkaan. Vauhdinotossa on siksi pitoa, kuin talvella suksissa. Lasse pääsee 30:n kerhoon Jannen seuraksi. Asko ilmoittaa joskus voittaneensa tulitkun heittokilpailun. Putkeen oli heitettävä, rikkipää edellä. Kaaren pituus oli ollut 8 metriä. Vihdoin Olavi ottaa enemmän vauhtia. Ei sekään auta. Kuuluu kommentti: "Köykäsiä ei saa millään lentämään. Pitäisi olla rautakanki."

Aurinko porottaa iltapäivää taivaan täydeltä ja kunnioittaa viimeisiä kilpailulajeja. Kauas ovat pilvet kaikonneet. Orimattilan hiljenevä kaupunki kääntyy odottamaan iltaa. Kentän varaus on ylitetty, mutta vielä on edessä hikinen 1500 metriä. Lähtöviivan sijainnista käydään käden väntöä. Timppa tulee ja ratkaisee asian komentamalla "paikoillenne". Viivalle asettuu 14 kilpailijaa, kaikilla mielessään unelma voitosta tai vähintään hyvästä palkinnosta. Toimitsijat ovat valmiina. Pian myös juoksijat. Liit tekstiilit on riisuttu. On tosi kyseessä Aurinko valaisee heidän taivaltaan. Koska kaikki nyt ovat paikoillaan, paikoillenne komentoa ei nyt tarvita. Timpalta tulee vain "nyt". Seuraa tosi raju kiihdytysvaihe, jonka jälkeen kenttää kiertää värikäs helminauha urheiluevia nuorukaisia ja ikämiehiä. Se on kolmasti kierrettävä ja vielä rapiat päälle. VV näkee Riston ja Askon jo juoksevan kaukana edelleen ja yrittää mielessään pitää lukua, jotta ei kiertäisi liikaa kierroksia. Pian eroja alkaa syntyä myös kärjessä. Nuoruus on valttia: Hessu, Jussi ja Janne ovat ensimmäisinä perillä. Kovasti hanttiin panevat maratoonarit, Vesku, Lasse ja Ilkka. Muutaman minuutin päästä kaikki muutkin ovat maalissa ja saaneet ajan. Olavi kirjaa viimeisen lukeman. Hänen puinen salkkunsu sulkeutuu sisältäen kohtalokkaat tiedot voittajista ja voitetuista. Lopputulokseen vaikuttavat paitsi kaikkien lajien tuomat pisteet myös niiden prosessoimisessa käytettävän tietokoneohjelman luotettavuus.

Välineet kootaan kentältä aina kunkin suorituksen jälkeen. Viimeisenä siirtyvät koneellisesti varastoon onnellisilta näyttävät voittumattomat 110 metrin aidat. Suorituspaikoilla näkyvät ylimääräiset urheilukengät ja musta villapusero. Niille ei heti löydy omistajaa, mutta koska luultavasti ne ovat jonkun omaisuutta, ne otetaan siksi mukaan. Siirtyminen Lassen kesämökille voi alkaa.

Naiset ovat savusaunoneet kolmisen tuntia sitten. Savusaunan lämmitys oli alkanut aamulla kello 05.00. Mitään ei oltu haluttu jättää sattuman varaan korkea-arvoisten kutsuvieraiden saapuessa. Jokaisen suomalaisen unelma, lämmin savusauna, Lassen ja Eevan lahja kilpailijoille ja heidän naisilleen. Tuula, Pike, Kirsti, Liisa, Sirpa päivällä ovat käyneet

taidenäyttelyssä ja pullo-museossa ja imeneet näin hengen ravintoa sydämen kyllyydestä. Miehillä annetaan aikaa saunaa ja uida järvessä, jota nepalilainen kutsuu uima-altaaksi. Viimeisenä saunasta poistuu nepalilainen eikä puolalainenkaan ole ensimmäisiä. On heillä kerrottavaa kotimaassa. Kun saisi maolaississit savusaunaan, eivätköhän nekin rauhoittuisi. Eeva-rouvan sisar oli rekrytoitu sopan keittoon. Kilpa-veikkojen siirtymässä savusaunaan ja uimaan naiset kattavat urhoilleen pyyteettömästi täydellisen iltä-aterian pihamaan pitkälle puupöydälle.

Leipää on siinä lempeetä, juustoja jumalaisia, ovat tomaatit tomerana tarjottimella, kurkut komeat kattuna, viinit vieraille viritetty, olutta otettavissa. Kaiken tämän näkevät urheilevat urhot, miehet parhaasta päästä, ihmiset ilkkuriset, Luojan lystikkäät lapsoiset. Hyv' on heillä pöytään pyörtää, riemu rinnassa riipien, mahat mahtavat märehtien, naisten norjien nyökkäillessä, neitokaisten notkuvien.

Kyl' on olo kylläinen, rinta runsaasti ravittu, päässä pyörivät piuhiapiirit, viinitipat vallan vikkelät. Siinä sitten kahvitellaan, paljonpa piirasta puraistaan, mustikkata mustan makeata. Hyvät on naiset heille suotu, syömmeltään niin suloiset, hellän huolen haltijat, miesten mieleiset mammat.

Kisojen virallisena valokuuvajana toimiva Artturi ei onnistu välttämään kiusausta näyttää kannettavaltaan päivän parhaat. Tyyliä on siinä monenlaista. Ei sitä vakavana katsella. Illan arvostettu päätösohjelma voi alkaa. Ristolla on hyvä muisti. Siksi Risto on toiminut historiajaoston puheenjohtajana niin kauan kuin muistaa. Ohjelma alkaa Riston katsauksella 10-ottelun historiaan. 25 kertaa on oteltu, tulokset ovat ajan myötä tasaisesti heikentyneet. Ehdotettu sääntöuudistus oli aiheuttanut ankaraa ja sähköistä mieliteenvaihtoa historiajaostossa, jossa lopulta tullut oli se hyväksytyksi äänin 1-0. Risto kiittää isäntäväkeä kaikkien puolesta. Hänen yhteenvetonsa on sykähdyttävä. Hersyvästi poimii historiajaoston puheenjohtaja muistien kultaisista kätöksistä parhaat palat.

Edessä on illan kohokohta, tulosten julistaminen ja palkintojen jako. Tietokoneohjelma on tehnyt tehtävänsä kaatumatta. Timpalla ovat tulokset, mustaa valkoisella, tietokoneella lasketut, kuvaruudusta sirolla kädenliikkeelle kopioidut. Sääntövaliokunnan puheenjohtaja asettuu portaille, palkintovaraston tuntumaan. Väki hiljenee. Olavi on toinen palkintojen jakaja. Niitä riittää. Ensimmäinen palkitaan illan emäntä, Eevan sisko. Hänellä keiton keittänyt oli, liemen maukkahan maustanut, perunat pyöreät pilkkonut, kalat korskeat katkonut. Hän saa punaispäälysteisen jakkaran. Palkintoja tulee kahdesta tuutista. Timppa jakaa hammasharjoja ja kaivaa muovikassiaan. Olavi täydentää alustoilla, kapustimilla ja muulla mukavalla.

Naissarjaa palkittaessa on jakajilla ilon hetket: saa halata naisia. Eniten halataan Liisaa, joka hakee myös dynastiansa nuorten palkinnot. On jatkunut dynastian menestys jo monta vuotta ja Liisa saa kuitata suvun nuorille tarkoitetut halaukset. Ei olekaan ihme, että Liisa säilyy niin hyvän näköisenä ja innolla odottaa seuraavaa 10-ottelua ja seuraavaa palkintojen jakoa. Ohjelmanumero on Timpan ja Olavin mestarinäyte. Kyvykkäimmälle parivaljakolle se vastuu on delegoitu. Mitalikolmikkoon yltävät Lasse, Vesku ja Artturi, kisojen tähtikaarti. Heidän jo ahdas palkintokaappinsa saa arvokasta lisätäytettä: sitä käyvät koristamaan Raisan tuottamat taidokkaat mitalit, joissa yhdistyvät henkisen ja liikunnallisen taiteen jalot arvot.

Hämärtyy ilta, alas jo painunut on auringon kultainen kerä. Vaan ei himmene urheilevan kerhon ajatuksen kirkkaus, kulkee se kiivaana kohden taas koittavia koitoksia. Ei rauhoitu syke. On ensi vuonna uusi vääntö, ponnistus kahta kauheampi, juoksu julmaakin julmempi, hampaat hyvin harjattuina, tekstiilit muodin mukaisina.

